

ΠΛΗΡΕΣ ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Α

Α (αι), πρῶτον γράμμα τοῦ ἄλφα-βήτου· || ἄριστον ἄρθρον α καὶ πρὸ φωνήεντος an (αι, αιν) τίς, τί, εἷς, μία, ἓν· τίθεται πρὸ ὀνομάτων ἀορίστως ἐκφερομένων, πρὸ ὀνομ. βάρους, μέτρου, ἀριθμοῦ, ὅταν προτάσσηται αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς ὁ δηλῶν τὴν ἀξίαν: two shillings a pound, δύο σελίνια τὴν λίτραν· καὶ πρὸ τῶν χρονικῶν διαιρέσεων ἐπίσης: twice a day δις τῆς ἡμέρας· || ὁ μουσ. φθόγγος la.

Α πρὸθ. εἷς, πρὸς: to go a fishing, a hunting, μεταβαίω πρὸς ἀλίσαιαν, εἰς θήραν· || πρόθεμα ἐν τῇ συνθέσει λέξεων τινων a-foot (on foot) πεζῆ, ἐπὶ ποδός· alive (in life) ἐν ζωῇ, ζῶν.

A. B. (συγκοπή τῶν λέξεων Artium Baccalaureus) τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας· || (συγκοπή τῶν λέξ. able-bodied καὶ λέγεται ἐπὶ καλοῦ αὐτοῦ).

Ab (ἀβ) λατιν. πρόθεμα τῶν λατινογενῶν λέξεων, σημαῖνον χωρισμὸν ἀπομάκρυνσιν κλπ. to abdicate, παραιτοῦμαι ἀρχῆς.

Abacist (ἀβασιστ) οὐ. λογιστής.

Aback (ἀβάκ) ἐπ ὀπίσω· (ναυτ.) ἐπὶ τοῦ ἴστοῦ· || to take—, to lay—, προσδένω τὰ ἱστία ἐπὶ τοῦ ἴστοῦ. Καταλαμβάνω ἐξαπίνης· I am taken—, εἶμαι τεθορυβημένος (σαστισμένος).

Abacus (ἀβάκας) οὐ. Πυθαγόρειος πίναξ· (ἀρχιτ.) ἄβαξ.

Abaft (ἀβάφτ) οὐ. (ναυτ.) πρύμνη· || ἐπ. ὀπισθεν, πρὸς τὴν πρύμνην.

Abaisance (ἀβέσανς) οὐ. ὑπόκλισις, χαιρετισμὸς (=obeisance).

Abalienate (ἀβέλιενετ) ρ. (νομ.) ἀπαλλοτριῶ.

Abalienation (ἀβέλιενέδεν) οὐσ. ἀπαλλοτριώσεις.

Abandon (ἀβάνδεν) ρ. ἐγκαταλείπω, παραιτῶ· I—myself, παρασύρομαι, ἐπιδίδομαι.

Abandoned (ἀβάνδενδ) μτ. ἐγκαταλειμμένος, ἔρημος· || μτφ. ἐξώλης, ἔκδοτος εἰς κακίας, ἄθλιος, ἄτιμος.

Abandonee (ἀβάνδενη) οὐ. ἐκδοχεύς.

Abandoner (ἀβάνδενερ), ὁ ἐγκαταλείπων.